

Ansøgning om støtte til teaterforestillingen "Så blev farfar et spøgelse". Et samarbejde/co-produktion mellem Anemonen og Teater Lille Hest.

Esben tænkte sig om og sagde: "Jeg kan huske masser. Jeg kan huske, at du tog mig med i tivoli, og at vi prøvede den store rutsjebane, lige til vi fik kvalme, jeg kan huske, at vi gravede et stort hul i jeres have til et træ, jeg kan huske, at du skældte mig ud engang, fordi jeg skød en fodbold ind i dine tulipaner, jeg kan huske, at vi så tre sportsvogne på en udstilling, jeg kan huske, at vi begge to faldt i søvn til en kedelig film i biografen.

Ide og baggrund

Hvordan håndterer man savnet efter at have mistet en nærstående person? Hvad skal man gøre med alle minderne og tankerne – det kan føles uendelig tomt, når man ikke længere har personen til rådighed, som man normalt kender det. Det er også meget abstrakt at forholde sig til, at bedstefar forsvinder. Bare ikke er her mere. Hvordan omsætter man tomheden til noget, der fylder ud på en måde, man kan bruge til noget?

Når et barn mister et nært familiemedlem, er det ofte første gang barnet konfronteres med døden. Derfor støtter blandt andre Landsforeningen Liv og Død og Kræftens Bekæmpelse op om arbejdet med sorg i børnehøjde. Børn stiller ofte direkte spørgsmål som: "Hvor kommer man hen, når man dør?". "Gør det ikke ondt at blive brændt?" og "Kommer han/hun så aldrig mere tilbage?". Døden kan være meget abstrakt for børn, og det afhænger af barnets alderstrin, hvordan vi som voksne, kan hjælpe og støtte barnet i deres forståelse af døden. Eksperter i sorgbearbejdelse anbefaler at læse eller opleve historier om døden i en kunstnerisk og pædagogisk indpakning sammen med de børn, der har mistet for, at børnene kan arbejde med deres sorg. Én af de børnebøger Kræftens Bekæmpelse anbefaler er "Så blev farfar et spøgelse".

Historien, som er skrevet af Kim Fupz Aakeson, handler om Esben, der havde en farfar, han kaldte Farfar. En dag havde Esben ham ikke mere, for Farfar døde. Esbens mor sagde, at Farfar var blevet til en engel. Esbens far sagde, at Farfar blev til jord. Men ingen af delene passede, for en nat sad Farfar pludselig på Esbens kommode og gloede ud i mørket.

En historie om et barn, der leder efter svar, et barn der gennem sin fantasi skaber sin egen fortælling, der kan give ham (og andre børn) trøst og mening. Historien fjerner det tabu, døden kan være for mange af os voksne, det afmystificeres på en sjov og hyggelig måde, hvor det at beholde de gode minder sammen sættes i fokus.

Kunstnerisk vision og realisering af historien

Det er vores sceniske ambition at folde disse minder visuelt ud. Esben har en dagligdag ligesom alle andre, men når Farfar opsøger ham, bliver hans verden en anden. Ved hjælp af enkle virkemidler vil vi skabe en kontrast mellem de to verdener Esben oplever i. De voksnes virkelige verden og Esbens

parallelle verden med Farfar. Vi vil arbejde i transparente materialer, lys og skygger og gammel-dags belysning og derved frembringe den analoge verden Farfar kom fra, med standerlamper, papirklip, lysbilledapparat, gardiner og tid til historier. Scenografien vil repræsentere de mange lag historien favner.

Historien realiseres gennem en legende proces, hvor hver scene fra historien udvikles gennem improvisation mellem skuespillere, instruktør og en dramaturgisk konsulent, så mange muligheder afprøves og afsøges. Historien fortælles både med skuespillere og med dukker. Der vil være fokus på billedlige metaforer og øje for små sceniske detaljer og finesser. Men et alvorligt emne behøver også en let og humoristisk tilgang, som når Farfar som spøgelse, øver sig på at sige UUUUUUUU og mindes sit liv. Som dengang han blev fuld og kastede op i en blikspand, eller da han spiste et frølår, han ikke kunne lide eller første gang, han kyssede Farmor.

Det ønskes, at forestillingen bliver en kunstnerisk, relatérbar oplevelse om det at miste et menneske for allerførste gang i sit liv og vigtigheden i at bevare minderne.

Vi ønsker at tage hånd om nogle af de følelser, vi møder i forbindelse med døden, som ikke mange andre børnebøger tager op. Hvor skal man gå hen med sin sorg, og hvordan skal man forsone sig med savnet af en, man har mistet.

Denne fine historie af Kim Fupz bærer en nøgle til at omforme sorg og tab til kerneminder.

Holdets sammensætning

Så blev farfar et spøgelse henvender sig til børn mellem 4-9 år og deres voksne. Forestillingen bliver dramatiseret ud fra bogen af samme navn skrevet af **Kim Fupz Aakeson**. Iscenesættes af **Torkild Lindebjerg**. Lydsiden, som bliver en vekselvirkning mellem musik og lydbilleder, komponeres af komponist **Jens Tolsgaard**. Det visuelle univers og dukker skabes af scenograf **Johan Kølkjær**. Dramaturg **Sidsel Ramdal**. Medvirkende skuespillere **Sune Kofoed** og **Line Skytte**.

Økonomi og bæredygtighed

Anemonen og **Teater Lille Hest** har en fælles hensigt om at lave teater for børn om den gode og vedkommende historie som vigtigste ingrediens. Teater Lille Hest er et lille turnéteater, som på 18. år turnerer Danmark tyndt med vigtigt teater for børn, derfor er det også af største betydning, at forestillingen "**Så blev farfar et spøgelse**" får mulighed for at blive en realitet på Anemonen i København, samt efterfølgende at komme på turné og fortælle den essentielle og rørende historie for børn rundt i hele landet. Anemonen er et lille storbyteater i København, der producerer og lægger scene til gæstespil fra hele landet. Anemonen er i levende kunstnerisk udvikling og indgår co-produktioner med andre teatre, der kan bidrage til at udvikle og skabe indhold af høj kunstnerisk kvalitet for børn i alderen 4 – 12 år. Anemonen lægger produktionsressourcer i kraft af producenter, byggere, dramaturg, regissør, administration, regnskab og afviklere i den stationære spilleperiode.

Det er en vigtig forudsætning at forestillingen bliver vist så mange gange som muligt – også på turné, således at vi udover at glæde så mange danskere med forestillingen som muligt, også reducerer den enkelte visnings CO2-aftryk. Scenografi og kostumer vil blive skabt ud fra en vision om at

min. 80 % skal bestå af genbrugsmaterialer, og det bliver uden at gå på kompromis med det visuelle udtryk.

(Anemonen logo)

Med venlig hilsen

Anemonen & Teater Lille Hest